

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-67/14

**Jobcenter Berlin Neukölln
prieš
Nazifa Alimanovic ir kt.**

(*Bundessozialgericht* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvas asmenų judėjimas — Sąjungos pilietybė — Vienodas požiūris — Direktyva 2004/38/EB — 24 straipsnio 2 dalis — Socialinė parama — Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 — 4 ir 70 straipsniai — Specialios neįmokinės išmokos pinigais — Darbo ieškantys valstybės narės piliečiai, gyvenantys kitos valstybės narės teritorijoje — Netaikymas — Darbuotojo statuso išsaugojimas“

Santrauka – 2015 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas

1. *Socialinė apsauga — Darbuotojai migrantai — Direktyva 2004/38 — Socialinė parama — Sąvoka — Specialios neįmokinės išmokos pinigais, numatytos Reglamento Nr. 883/2004 70 straipsnio 2 dalyje — Įtraukimas*

(*Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 883/2004 70 straipsnio 2 dalis; Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalis*)

2. *Sąjungos pilietybė — Teisė laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje — Direktyva 2004/38 — Vienodo požiūrio principas — Priimančiosios valstybės narės pareiga suteikti ekonominės veiklos nevykdantiems kitų valstybių narių piliečiams teisę į socialines išmokas — Sąlygos — Direktyvos reikalavimus atitinkantis gyvenimas priimančiosios valstybės narės teritorijoje*

(*Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38 10 konstatuojamoji dalis ir 24 straipsnio 1 dalis*)

3. *Sąjungos pilietybė — Teisė laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje — Direktyva 2004/38 — Vienodo požiūrio principas — Nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią tam tikros specialios neįmokinės išmokos pinigais neskiriamos darbo ieškantiems kitų valstybių narių piliečiams — Išmokos, užtikrinamos priimančiosios valstybės narės piliečiams, kurių padėtis tokia pati — Leistinumai*

(*Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnis ir 70 straipsnio 2 dalis; Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38 14 straipsnio 1 dalis ir 4 dalies b punktas ir 24 straipsnis*)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 43, 44 punktus)

2. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 49, 50 punktus)

3. Direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje 24 straipsnį ir Reglamento Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1244/2010, 4 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jais nedraudžiama valstybės narės teisės nuostata, pagal kurią tam tikros „specialios neįmokinės išmokos pinigais“, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 883/2004 70 straipsnio 2 dalį, kurios taip pat yra „socialinė parama“ pagal Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalį, neskiriamos kitų valstybių narių piliečiams, kurių padėtis tokia, kaip nurodyta minėtos direktyvos 14 straipsnio 4 dalies b punkte, nors šios išmokos užtikrinamos šios valstybės narės piliečiams, kurių padėtis tokia pati.

Iš Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalyje daromos nuorodos į šios direktyvos 14 straipsnio 4 dalies b punktą aiškiai matyti, kad valstybė narė gali atsisakyti skirti bet kokią socialinę paramą Sąjungos piliečiui, kuris naudojasi teise gyventi šalyje tik remdamasis pastarąja nuostata.

Nors pagal Direktyvą 2004/38 reikalaujama, kad priimdama sprendimą išsiųsti arba konstatuodama, kad asmuo, gyvendamas šalyje, tampa nepagrįsta našta socialinės apsaugos sistemai, valstybė narė atsižvelgtų į suinteresuotojo asmens individualią situaciją, toks individualus nagrinėjimas nebūtinai tokio atveju, kai Sąjungos pilietis atvyko į priimančiosios valstybės narės teritoriją ieškoti joje darbo, nes pačioje Direktyvoje 2004/38, nustatančioje laipsnišką darbuotojo statuso išsaugojimo sistemą, pagal kurią siekiama užtikrinti teisę gyventi šalyje ir gauti socialinę paramą, atsižvelgiama į įvairius veiksnius, apibūdinančius kiekvieno socialinių išmokų prašytojo individualią situaciją, pirmiausia į ekonominės veiklos vykdymo trukmę.

Be to, kalbant apie individualų nagrinėjimą, kuriuo siekiama bendrai įvertinti našta, kurią konkrečiai sukeltų išmokų skyrimas visai nacionalinei socialinės apsaugos sistemai, vienam prašytojui suteiktą pagalbą sunku pripažinti nepagrįsta našta valstybei narei, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2004/38 14 straipsnio 1 dalį, kuri gali slėgti atitinkamą valstybę narę ne po to, kai pateiktas individualus prašymas, o būtinai sudėjus visus jai pateiktus individualius prašymus.

(žr. 58–60, 62, 63 punktus ir rezoliucinę dalį)